

## ?Sant Valentí

Fa alguns anys, quan arribava el dia de Sant Valentí, tenia una distracció que em feia més amena la jornada i em divertia moltíssim. Era un passatemps que duia en secret, però avui, en les proximitats d'aquella data i com qui desclassifica un document reservat, em permeto desvelar-lo per si algú el vol practicar. El marc ideal per fer-ho és el d'una feina de cara al públic que et permeti tractar amb molta gent, però també es pot fer a més petita escala amb els coneguts que us trobeu aquell dia. Es tracta d'adreçar-se a una persona aparellada i dir-li «Feliç Sant Valentí, sé que ets un home enamorat (o una dona enamorada)». Si ho feu, us trobareu amb un bon percentatge que us respondran taxatiu «Jo no celebren Sant Valentí, els catalans ho celebren per Sant Jordi». Quan obtenia aquesta resposta els escoltava amb un posat seriós, mentre per dins em pixava de riure i pensava «un altre que ha picat». Al final em produïa un plaer semblant al que deuen sentir els pescadors quan llencen la canya i senten que mosseguen l'ham. Però en aquest cas era tot molt més intens perquè, si enganxaves un bon dia, en una hora en podien picar cinc o sis. Tu sabies que Sant Jordi no tenia res a veure amb el patró dels enamorats, però els que et donaven aquella resposta tenien la necessitat de sentir-se diferents de la resta i, en el fons, de creure's millors.

L'escriptor Manuel Cuyàs pocs mesos abans de morir va tractar aquesta aversió al patró dels enamorats en un article titulat *A favor de Sant Valentí* (*El Punt Avui*, 28/02/2020). Explicava que havia anat a un restaurant on hi havia moltes parelles celebrant Sant Valentí i mentre envejava la seva alegria pensava: «Aquelles parelles segur que també celebren Sant Jordi, i això que tenen de guanyat: dues festes», mentre que molts «custodis de les essències de la pàtria», agafen qualsevol acte festiu «i si no és d'una catalanitat de pedra picada el classifiquen en l'arxiu del ?res a celebrar?». Eren els que feien el mateix amb l'idioma: «...censuren tothom, miren amb lupa una paraula, escruten el diccionari...» i acabaven per construir «un país malhumorat i antipàtic». Ho veig com ell.

Nota: Si llegeix aquesta columna algú a qui vaig temptejar per Sant Valentí i s'hi veu retratat, que pensi que ho feia sense malícia, només tenia ganes de jugar.